

i forrige Møde, at der ikke blev gjort Noget for Musikken fra Statens Side hertilands, og han spiede dertil, at vi skulde give en Understøttelse til Musikonservatoriet. Angaaende det sidste, Sætningens praktiske Anvendelse, skal jeg ikke udtale mig, det kan nærmere undersøges, dersom der fremkommer et Forslag, men jeg tror at maatte modsig den Bemærkning, at der ikke fra Statens Side gjøres Noget for Musikken hertilands. Hvad der ydes det kongelige Theater er udelukkende gaaet til Understøttelse af Opera og Ballet, to Kunstarter, af hvilke den ene ganske overveiende, den anden for en væsentlig Del støtter sig til Musikken. Dersom vi ikke ved det kongelige Theater lagde Bægt paa tillige at pleie disse to Kunstarter, vilde Stuepillet give et Overskud, som vilde være istand til at dække Renterne af Bygningen maatte adskillige Gange og derved enten give Staten Indtægt eller, hvad der i saa Tilfælde vilde være naturligere, sætte os istand til at nedfætte Briserne, saaledes at det kongelige Theater kunde være mere tilgængeligt for den store Almenhed, end det efter de nuværende Priser er. Narjagen til, at Udgiften ved det kongelige Theater har saa vndt ved at holde sig indenfor Grændserne af Indtægten, og til, at der slet Intet bliver til Erstatning for Staten for de betydelige Offre, den har bragt for Tilveiebringelsen af Bygningen med videre — der som bekendt langt har oversfredet, hvad Rigsdagen har bevilget dertil — er netop den Omstændighed, at Operaen og Balletten behandles paa det kongelige Theater som jævnhrydig med det nationale Stuepil, og det er ubestrideligt, at dette ganske eller for en væsentlig Del sker i Musikens Interesse. Staten yder altsaa meget væsentlige Bidrag til Musikens Understøttelse her i Landet, medens man med større Ret kan sige, at for det nationale Stuepil gjør Staten Intet. Jeg tror, det er heldigt, at dette Forhold virkelig bliver gjort klart, da de Allerfleste, naar de tale om Theatret, tænke overveiende paa Stuepillet; det faar Intet, det behøver heller Intet af det, som gives til Theatret. — Jeg hørte idag fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) en meget fuldstændig og rigtig Fremstilling af Forholdene med Hensyn til Lønningslovenes tidligere Behandling her i Thinget. Der er dog et eneste Punkt, hvor jeg kunde ønske ikke at berigtige, men kun at supplere, hvad han sagde. Det ærede Medlem yttrade nemlig med Hensyn til Forholdet imellem Postlønningsloven og Toldlønningsloven, at Folkethingets Indrømmelser med Hensyn til Postlønningsloven vare ikke saa store

som med Hensyn til Toldloven, naar man gik ud fra den Betragtning, at Postloven, saaledes som Folkethinget vedtog den, laa fjernere fra Regjeringens Forslag, end Toldloven laa fra Regjeringens Forslag. — Saaledes opfattede jeg det ærede Medlem, og det glæder mig, at han bekræfter min Meningss Rigtighed. Det er fuldkommen rigtigt, men vil man betragte de Indrømmelser, som fra Folkethingets Sider ere gjorte, i og for sig, vare de med Hensyn til Postlønningsloven betydelig større end med Hensyn til Toldloven, og det fremgaar ogsaa af de Oplysninger, som nu ere fremkomne gennem det sidste Statsregnskab for Toldlovens Vedkommende, hvoraf man ser, at den Forhøielse, der er tilstaaet Toldbetaten, i det Hele taget andrager omtrent det Samme, som Lønningstillæget udgjorde for den omtalte Stat, nemlig et Par og 80,000 Kr., bortset fra det indirekte Tillæg, Toldbømsbedsmændene have faaet ved den 5% Forhøielse til Alderdomsforjøgelse. Men dersom man vilde undersøge, hvor Meget Forhøielsen for Postbetatens Vedkommende vil udgjøre, i Forhold til Lønningstillæget, vil det være omtrent 3 Gange saa Meget. Forhøielsen for Toldvæsenets Vedkommende udgjorde omtrent $7\frac{1}{2}$ % af det hidtilværende Beløb, som dels efter Lønningsloven, dels efter Bevilling paa Finantsloven ydedes til den omhandlede Stat. Forhøielsen for Postvæsenets Vedkommende udgjorde 24% mere, end der hidtil var ydet ifølge Lønningsloven og Bevillinger paa Finantsloven.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gjorde i forrige Møde en Række Bemærkninger om, hvad jeg havde i mit forrige Foredrag ytret angaaende Universitetet. Det overraskede mig naturligvis ikke, at det ærede Medlem fandt sig opfordret til at træde i Stranken ved denne Leilighed; thi ligesom vi, hver Gang der er Tale om Officere, ere vante til at se det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) — ja, jeg tror endog, det ærede Medlem fra Færøerne (Bjærensen) gjør det, naaget han ikke længer er Officier. — træde i Stranken og betragte sig som Stændens færlige Ordførere, saaledes ere vi jo vante til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds gjør det Samme for Universitetets Vedkommende. Jeg tror nu egentlig, at det vilde være rigtigt fra ærede Medlemmers Side, som befinde sig i en saadan Stilling som de nævnte ærede Medlemmer, at man overlod til Regjeringen at besvare den Slags Ting, og at de ærede Medlemmer, naar de vare traadte ind i denne Sal, mere vilde betragte sig som Folkerepræ-